

[Carsten Raft.]

ganske tydeligt og kritiserede bl. a. Skoleudgifterne i Kommunen. Nu er denne Skole under købstadordnet Skolevæsen, og Ministeriet har givet Paalæg om, at man maatte flytte over fra Førstelærerstillingen til Overlærerstillingen.

Ifølge ganske almindelige Regler er det en Forudsætning, at den Førstelærer, som findes paa Stedet, saa glider over som Overlærer — det skete ogsaa ved Gladsaxe Skole i samme Kommune —, men for Førstelærer Andersens Vedkommende blev Embedet opslaaet ledigt. Man tilbød ham en Stilling som underordnet Lærer ved Skolen, hvad han — meget karakteristisk for ham — ikke tog imod. Det kom dertil, at Befolkningen blev meget ophidset over, hvad der var sket, der blev lavet en Adresse, der udtalte Ønske om, at Førstelærer Andersen blev indsat som Overlærer, og denne Adresse samlede saa godt som alle Skolebørns Forældre i det paagældende Skoledistrikt, Socialdemokrater i stor Udstrækning, bl. a. den tidligere Formand for den socialdemokratiske Vælgerforening. Adressen var en meget stærk Hyldelse til Førstelæreren.

Førstelærer Andersen forsøgte i Ministeriet at faa Forklaring paa, hvad det egentlig var, han havde gjort, fordi det i Virkeligheden var en Slags Afskedigelse, der var foretaget, men han fik ikke noget ud af det.

Saa kom der den kedelige Omstændighed ved hele Historien, at den Mand, der blev udpeget som Overlærer, var en Mand, der i Sogneraadet selv havde været med til at modarbejde Førstelærer Andersen, en Mand, der var radikal Kandidat ved det sidste Valg, Ingvard Nielsen. Og det saa heller ikke pænt ud, at det var nøjagtigt Dagen efter Valget, man foretog denne Udnævnelse — med andre Ord: for at afværge, at den Stemning, der havde været fremme blandt Skolebørnenes Forældre, skulde komme til at faa ufordelagtig Indflydelse paa Valget.

Den paagældende har spurgt om Grunden, og det vides, at Sogneraadetsformanden har henvendt sig til Skolens Lærere og bedt dem udtale sig om, hvorvidt de ønskede Førstelærer Andersen eller ej, og det menes, at denne Erklæring har været med under Behandlingen af Sagen i Ministeriet. Vi ved nok, at en Minister kan falde, hvis Fagforeningerne ikke ønsker ham længere, men det er jo et uheldigt Princip at komme ind paa, naar overordnede Stillinger skal besættes, at man

saa spørger de underordnede, om de ønsker at have vedkommende eller ej.

Der har været en lille Smule Sladder om Læreren, det har været sagt i Sogneraadet, at han var ved at ødelægge Skolen, og en Lærer, der kendte ham, har sagt, at han snød ved Eksamen, men jeg kan ikke tro, at saadan Sogneraadssladder er afgørende for, om en Mand skal have sin Afsked, som det i Realiteten er. Jeg tror nok, at Sagen er formelt i Orden, han har faaet Ventepenge, men det, han ønsker at vide, er, hvordan noget saadant kan gaa til. Han har bestormet Ministeriet, men har ikke kunnet faa noget at vide, for ham er vel nok Situationen færdig. Han skal forlade det Hjem, han har beboet i 16 Aar, og den Skolegerning, han har udført. Hans Familie er ramt, og Hustruen er syg som Følge af det skete, men han forlader Stillingen som en Mand, der gerne vil holde sin Ryg rank, og han spørger, hvad der har foranlediget denne Afsked, som det i Realiteten er. Jeg vil gerne, da jeg varetager de konservative Vælgeres Interesse i denne Kreds, spørge den højtærede Undervisningsminister, om det ikke kan tilstedes, at der gives Oplysning om dette Tilfælde. Man skylder det af Retfærdighedshensyn over for vedkommende Mand; der har været Sladder om ham; han vil vide, om det er Sladderen, der har ødelagt hans Hjem og faaet ham fjernet fra hans Stilling, som han med Skoledistriktets Indbyggeres Tilslutning har haft i 16 Aar. Men det har ogsaa nogen Interesse for den danske Lærerstand, om de Forudsætninger, hvorunder de fører deres Livsgerning, pludselig skal skydes til Side, fordi man har en Mulighed for at jage dem væk fra deres Gerning. Jeg beder den højtærede Undervisningsminister, der er bekendt som en retsindig Mand, og som Gang paa Gang under denne Debat har været karakteriseret som saadan, sørge for, at denne Mistanke mod en demokratisk Regering for at tage politiske Hensyn ved Embedsbesættelser fjernes, for det er vel nok en af de alvorligste Mistanker, en demokratisk Regering kan faa paa sig.

Dernæst vil jeg rejse et Spørgsmaal, som mange unge konservative Arbejdere har bedt mig rejse her i Tinget. Det er et gammelt Spørgsmaal, der er diskuteret Mand og Mand imellem, men det er blevet aktuelt i de senere Aar. Det er Spørgsmaalet om Politikken inden for Fagforeningerne og det socialdemokratiske Misbrug af Fagforeningerne. Paa den ene Side er Spørgsmaalet aktuelt, fordi disse Misbrug bliver stærkere og stærkere og Socialdemo-